

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/256/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514215395
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7514215395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu ACS Sedlák s.r.o. , Seňa 620, IČO: XXXXXXXX, zast. JUDr. Gabrielou Čechovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Štúrova 7, proti žalovanej D. A., nar. X.XX.XXXX, H. Z., D. XXX, zast. JUDr. Evou Gelenkyovou-Hencovskou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, K Bajzova 2, o zaplatenie 391,57 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 15C/258/2014-65 z 24.4.2017 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II.

M e n í rozsudok vo výroku III. tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi 50 % trov konania pred súdom prvej inštancie.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Konanie o zaplatenie sumy 391,57 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne z čiastky 2574,90 eur od 29.9.2012 do 12.12.2012 vo výške 45,68 eur zastavil, II. žalovanej uložil povinnosť uhradiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur od 13.12.2012 do 31.7.2014, všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, III. žalovanej uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 100% trov tohto konania.

2. Žalobca v žalobe , podanej na súde 11.12.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 391,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 2574,92 eur od 29.9.2012 do 12.12.2012, t.j. 45,68 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur od 13.12.2012 do zaplatenia a uhradiť trovy konania na tom skutkovom a právnom základe, že so žalovanou, ktorú zastupoval jej syn S. A. na základe vzájomnej dohody a na základe zákazkového listu č. ZAK 2012/0593 zo dňa 9.6.2012 mali vykonať opravu osobného motorového vozidla Seat Leon, evidenčné číslo KS 248 CF podľa zápisu z poisťovne z PU č. XXXXXXXXXXXX so záväznou objednávkou náhradných dielov potrebných k oprave vozidla. Žalovaná splnomocnila žalobcu na konanie a likvidovanie poisťnej udalosti s príslušnou poisťovňou s prehlásením, že uhradí rozdiel medzi fakturovanou čiastkou a plnením poisťovne po likvidácii poisťnej udalosti, pričom uznala svoj dlh pre prípad neuhradenia plnenia poisťovne. Po oprave motorového vozidla vyfakturoval žalovanej faktúrou č. 481/2012 zo dňa 14.9.2012 sumu 2574,92 eur s dátumom splatnosti 28.9.2012. Túto faktúru zaslal spolu s kalkuláciou opravy k riešeniu poisťnej udalosti KOOPERATIVA poisťovňa a.s. Poisťovňa oznámila žalobcovi, že žalovaná zmenila dohodnutý bezhotovostný styk na úhradu faktúry tak, že poisťné plnenie vo výške fakturovanej čiastky 2574,92 eur bolo poisťovňou uhradené na jej účet. Listom

zo dňa 21.9.2012 oznámili žalovanej, že vozidlo je opravené, žiadali ju o prevzatie vozidla a urgovali úhradu fakturovanej čiastky. Dňa 24.9.2012 na ich účet bola uhradená suma S. A. vo výške 2183,35 eur. Zároveň prevzali oznámenie z poisťovne o žiadosti S. A. o prešetrenie faktúry z dôvodu, že na motorové vozidlo bol namontovaný iný diel - koncový výfukový, ktorý na vozidle nie je aj napriek tomu, že žiadajú jeho úhradu. Na základe uvedených skutočností vrátili S. A. sumu 2183,35 eur dňa 26.9.2012. Dňa 12.10.2012 žalovanej boli opätovne oznámené skutočnosti o oprave vozidla po poistnej udalosti, o prevzatí vozidla s plnou úhradou fakturovanej a poisťovňou uhradenej čiastky. Dňa 3.12.2012 poštovým poukazom vrátila Slovenská pošta platbu žalobcu zo dňa 26.9.2012 vo výške 2183,35 eur z dôvodu, že uplynula lehota platnosti a adresát S. A. čiastku nevybral, a tak bola vrátená na ich účet. Dňa 13.12.2012 boli opätovne oznámené skutočnosti o oprave vozidla po poistnej udalosti, o prevzatí vozidla a bola požiadaná o súhlas k započítaniu vrátenej platby 2183,35 eur na úhradu dlhu z neuhradenej faktúry č. 481/2012 vo výške 2574,92 eur, čím sa znížil dlh na čiastku 391,57 eur. Na túto výzvu žalovaná nereagovala a nevyjadrila sa k súhlasu so započítaním platby a k úhrade dlžnej čiastky 391,57 eur. Napriek pokusom žalobcu z 21.9.2012, 5.10.2012 a 7.12.2012 o riešenie úhrady dohodou, žalovaná fakturovanú čiastku neuhradila, a odmietla dlh plniť.

3. Žalobca, podaním z 10.9.2014 vzal žalobu do výšky 391,57 eur späť z dôvodu, že došlo k odovzdaniu a prevzatiu motorového vozidla K. F. E. XXXCF a bol uhradený nedoplatok faktúry vo výške 391,57 eur, a to všetko dňa 31.7.2014.

4. Zástupkyňa žalobcu počas konania dňa 24.4.2017 vzala žalobu späť v časti, ktorá sa týka úroku 8,75% ročne zo sumy 2574,92 eur od 29.9.2012 do 12.12.2012, t.j. vo výške 45,68 eur a žiadala aj v tejto časti konanie zastaviť. Žiadala len úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur od 13.12.2012 do 31.7.2014.

5. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila a taktiež žiadala v tejto časti konanie zastaviť.

6. Súd, vychádzajúc z § 144, § 145 ods. 1,2 a § 146 ods. 1 C. s. p. nakoľko čiastočné späťvzatie žaloby sa stalo účinným a žalovaná súhlasila s čiastočným späťvzatím, konanie v časti zastavil.

7. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur od 13.12.2012 do 31.7.2014, a to z dôvodu, že nakoľko došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo žalovanej, požiadala žalovaná o opravu motorového vozidla. Motorové vozidlo opravili s tým, že poisťovňa odsúhlasila všetky opravy a náklady na toto vozidlo. Vystavili faktúru č. 481/2012 na sumu 2574,92 eur. Nastal problém, nevedeli sa dohodnúť na výfuku, ktorý žiadal namontovať syn žalovanej. Keby bol na začiatku tento výfuk požiadav, nebol by problém, boli by ho zabezpečili. Túto požiadavku však oznámili v čase, keď už bol namontovaný originálny výfuk a tak to aj vyúčtovali. Syn žalovanej však navštívil poisťovňu, ktorá likvidovala poistnú udalosť a žiadal, aby mu boli preplatené náklady na výfuk, ktorý on kúpil a ktorý chce, aby bol namontovaný na predmetné motorové vozidlo. Vtedy aj zmenili miesto plnenia zo strany poisťovne a bola im zaslaná suma 2183,35 eur s tým, že si ponechali peniaze za športový výfuk. Išlo vlastne o sumu 391,57 eur, ktorá patrila ich spoločnosti, nakoľko výfuk zakúpili a namontovali ho. Motorové vozidlo prevzali aj s výfukom, ktorý bol namontovaný a ktorého náhrada bola vyfakturovaná faktúrou č. 481/2012. Žalovaná motorové vozidlo prevzala a sumu 391,57 eur zaplatila 31.7.2014. Žalovaná súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby a potvrdila, že suma 2574,92 eur bola uhradená a pripísaná na účet žalobcovi dňa 24.9.2012, ktorú vyfakturoval za opravu motorového vozidla, ale vo výške 2183,35 eur. Zvyšná suma 391,57 eur bola zaplatená dňa 31.7.2014. Prehlásila, že je ochotná doplatiť dlhovanú sumu, teda úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur od 13.12.2012 do zaplatenia, t.j. do 31.7.2014. Zástupkyňa žalovanej považovala tento nárok za nedôvodný, že je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalovaná základnú sumu, ktorá bola fakturovaná vo výške 2183,35 eur zaplatila v dobe splatnosti tohto nároku a sumu 391,57 eur taktiež zaplatila. Potvrdila, že je pravdou, že až po splatnosti tejto faktúry, ale z dôvodov, ktoré už v tomto konaní uviedli. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že na základe zákazkového listu č. ZAK 2012/0593 (č.I. 4) vykonal žalobca opravu osobného motorového vozidla typ K. F., rok výroby 2008, ev. č. E. XXX L., ktorého vlastníkom bola žalovaná. Po prevedení opráv vyfakturoval náklady za opravu motorového vozidla faktúrou č. 481/2012 dňa 14.9.2012, kde bola určená doba splatnosti 28.9.2012 a výška náhrady bola určená sumou 2574,92 eur. Žalovaná uhradila žalobcovi sumu 2183,35 eur na základe tejto faktúry dňa 24.9.2012 a dňa 31.7.2014 zaplatila sumu 391,57 eur, čo nenamietala

ani jedna zo sporových strán. Citujúc § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák., urobil záver, že žalobcovi vznikol nárok za vykonanie opravy na zaplatenie ceny za opravu vo výške 2574,92 eur, ktorú aj riadne vyfakturoval faktúrou č. 481/2012 zo dňa 14.9.2012. Deň splatnosti tejto faktúry bol určený na deň 28.9.2012. Žalovaná zaplatila z tejto sumy dňa 24.9.2012 sumu 2183,35 eur. Nezaplatila zvyšnú sumu, t.j. 391,57 eur, ktorú zaplatila až dňa 31.7.2014. Týmto sa žalovaná dostala do omeškania, a preto vznikol nárok žalobcovi na úroky z omeškania v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktoré činia 8,75% ročne zo sumy 391,57 eur, ktorú žalovaná aj dlhovala a ktorú mala zaplatiť do 28.9.2012, ale ju zaplatila dňa 31.7.2014. Žalobcovi teda vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne od 29.9.2012, ale nakoľko žalobca vzal žalobu späť v tejto časti a žiadal si úrok z omeškania len od 13.12.2012 do 31.7.2014, kedy žalovaná plnila, súd priznal žalobcovi v súlade s jeho návrhom úrok z omeškania za obdobie od 13.12.2012 do 31.7.2014 zo sumy 391,57 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. Uviedol, že žalobca mal v konaní úspech, síce žalobu vzal späť, ale z dôvodov, že žalovaná dlhovanú sumu uhradila, ale až po podaní žaloby, súd mu preto priznal 100% náhrady trov konania.

8. Proti rozsudku a to výrokom II. a III. podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p. nakoľko mala za to, že konanie trpí vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Zastávala názor, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že jeho výroková časť nie je dostatočne odôvodnená právnou argumentáciou súdu, v rámci ktorej je súd povinný uviesť, o čo sa pri svojom rozhodovaní opiera a na základe akých skutočností dospel k citovanému záveru. Absencia dostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pritom treba považovať za porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, čo naplňuje znaky odňatia možnosti konať pred súdom. (podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Obdo 32/2013/.

10. Podané odvolanie založila na skutkových a právnych dôvodoch.

11. Poukázala na to, že samotný nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 391,57 eur, je však toho času predmetom civilného konania vedeného na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 11C/318/2012, a taktiež aj trestného konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach, že rozhodnutie je predčasné. Mala za to, že pokiaľ je sporným samotný nárok, od ktorého žalobca odvodzuje právo na úrok z omeškania v tomto konaní, nie je možné do času právoplatného rozhodnutia o istine rozhodovať o úrokoch viažujúcich sa na predmetnú istinu. Uviedla, že pre existenciu úrokov z omeškania je nevyhnutne potrebná existencia záväzku. Vytýkala súdu, že bez toho, aby sa vysporiadal s otázkou existencie samotnej pohľadávky, rozhodol o jej príslušenstve. Tým zároveň prejudikoval aj výsledok konania pod sp.zn. 11C/318/2012, v ktorom je už od roku 2012 vykonávané dokazovanie za účelom meritórneho rozhodnutia o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 391,57 Eur. Súd podľa jej názoru nepostupoval správne, ak rozhodol o príslušenstve pohľadávky bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o jeho nároku na zaplatenie istiny. V predmetnom konaní nemohlo dôjsť ani k ustáleniu časového okamihu, od ktorého sa mala dostať do omeškania s plnením. Uviedla, že sumu 391,57 Eur zaplatila len v dôsledku toho, že žalobca jej zadržoval celé osobné motorové vozidlo a jeho vydanie podmieňoval práve úhradou spornej sumy. Vyvíjal na ňu nátlak, v dôsledku čoho bolo iniciované aj trestné konanie, ktoré rovnako ešte nebolo právoplatne skončené. Okolnosti, ktoré ju viedli k úhrade sumy vo výške 391,57 Eur sú pritom súdu známe aj z jeho vlastnej činnosti. V danom prípade súd mohol aplikovať § 164 Civilného sporového poriadku a konanie až do právoplatného rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke prerušiť do času rozhodnutia o nároku na zaplatenie sumy 391,57 Eur. V súlade s uvedeným mala za to, že napadnuté rozhodnutie súdu vo výroku o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania, nemožno považovať za vecne a právne správne. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania mala za to, že pokiaľ súd nesprávne rozhodol o uplatnenom nároku, je potrebné za nesprávny považovať aj výrok o nároku na náhradu trov konania. Poukázala tiež na ust. § 255 ods. 2 C. s. p. Zdôraznila, že úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku rozsudku. V danom prípade mal žalobca v konaní úspech len v nepomernej časti, t.j. vo výške 55,85 Eur. Oproti žalobnému návrhu, v ktorom sa žalobca domáhal zaplatenia sumy vo výške 391,57 Eur a úroku z omeškania vo výške 45,68 Eur, v ktorej časti vzal žalobca žalobu späť, je úrok z omeškania vyčíslený vo výške 55,85 Eur len nepomerne úspechom žalobcu vo veci samej. Preto považuje rozhodnutie

súdu za v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko len samotný nárok žalobcu na náhradu trov konania môže prevyšovať súdom priznaný nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Zdôraznila že súd skôr ako ju zaviazal k náhrade trov konania, opomenul dôkladne skúmať existenciu okolností dôležitých pre svoje rozhodnutie a nevysporiadal sa s prítomnosťou dôvodov zakladajúcich opodstatnenosť aplikácie § 257 C. s. p., v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedla, že jej majetkové pomery v danom prípade odôvodňujú použitie citovaného ustanovenia. V čase rozhodovania súdu, ako aj v súčasnosti je jej jediným príjmom vdovský dôchodok vo výške 389 Eur. Z toho je povinná hradiť platby spojené s byvaním, stravu, ošatenie, hygienické potreby, výdavky na lieky, ako aj ďalšie bežné náklady. Nevlastní žiadny majetok väčšej hodnoty, ani iné nehnuteľnosti, okrem domu, v ktorom býva. Preto takéto rozhodnutie považuje za nespravodlivé v rozpore so základnými princípmi konania. Okrem uvedeného obsahuje výrok rozsudku súdu aj procesnú vadu, nakoľko neobsahuje dovetok, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť totiž vykonateľné (§ 232 ods. 1 C.s.p.). Rozhodnutie súdu je preto vecne a právne nesprávne, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Navrhla rozsudok zmeniť v napadnutých výrokoch II. a III. a žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietnuť.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného záväzku a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. Odvolanie podané žalovanou, ktorá svoj záväzok splnila po lehote jeho splatnosti, je preto odvolaním voči zákonnému zneniu a zákonnému postupu súdu, ktorý vyplýva z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní náhrady trov v rozhodovacej činnosti súdu bola premietnutá zásada úspechu v spore, a po jeho preskúmaní čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku konajúci súd rozhodol postupom podľa § 255 C.s.p. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie Okresného súdu Košice-okolie 3T 148/2015 z 11.1.2017 žalobca považuje za dôvodné, spravodlivé a zákonné, preto navrhuje odvolanie žalovanej v celom rozsahu pre skutkovú a právnu nedôvodnosť zamietnuť.

13. Rozsudok vo výroku I odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný

14. Rozsudok vo výroku I. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu nebol odvolacím súdom preskúmaný.

15. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 383 ods. 1 C.s.p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku II. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ho právne posúdil, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a v celom rozsahu naň odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovanou. Rozsudok vo výroku III o náhrade trov konania zmenil podľa § 388 C. s. p. tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 50% trov konania pred súdom prvej inštancie, lebo neboli splnené podmienky na potvrdenie, ani zrušenie rozsudku v tomto výroku.

16. Žalovaná uplatnila v odvolacom konaní odvolacie dôvody uvedené v § 363 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov, pokiaľ ide o výrok II., nie je daný.

18. K odvolaciemu dôvodu uvedenému v § 363 ods. 1 písm. b) C.s.p. t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces, , žalovaná vytyka súdu, že jeho výroková časť nie je dostatočne odôvodnená právnou argumentáciou v rámci ktorej súd neuviedol o čo, sa pri svojom rozhodnutí opiera a na základe akých skutočností dospel k svojim záverom, že rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a je nepreskúmateľné.

19. K uvedenému odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám uvádzaným v § 220 ods. 2 C.s.p.

20. V odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobca domáhal a aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná, aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutočnosti, tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a ako vec správne posúdil. Jeho odôvodnenie je presvedčivé. Súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami, ako aj dôkazmi, ktoré riadne vyhodnotil a z vykonaného dokazovania vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca zobral žalobu ohľadom istiny -zaplatenia 391,57 eur späť z dôvodu, že žalovaná túto sumu uhradila po podaní žaloby, čím sama svojim konaním v podstate potvrdila dôvodnosť podanej žaloby ohľadom žalovanej istiny a následne z toho vyplynul aj súdom priznaný úrok z omeškania v dôsledku jej omeškania s plnením. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zvýšnú sumu 391,57 eur na základe žalobcom vystavenej faktúry zo 14.9.2012 žalovaná nakoniec zaplatila 31.7.2014 .

21. Výhrady žalovanej, že súd nepostupoval správne, ak rozhodol o príslušenstve pohľadávky bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o nároku žalobcu na zaplatenie istiny, sú bez právneho významu. Z vykonaného dokazovania a z procesného postupu samotného žalobcu ako aj žalovanej je zrejmé, že predmetom žaloby bola úhrada sumy 391,57 eur istiny s prísl., že v tomto rozsahu, čo do istiny 391,57 eur bola žaloba vzatá späť z dôvodu, že túto sumu žalovaná zaplatila po podaní žaloby, s čím žalovaná súhlasila, pričom výrok I. o čiastočnom zastavení konania nadobudol právoplatnosť, keďže odvolanie voči nemu nebolo podané, preto nie je opodstatnená argumentácia žalovanej, že súd rozhodol o príslušenstve pohľadávky, bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o nároku žalobcu na zaplatenie istiny, keďže žalovaná istina bola zobratá v celom rozsahu späť, v dôsledku jej úhrady žalovanou, po podaní žaloby.

22. Nebolo ani zistené, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná v odvolaní, o.i., neuvádza, v čom spočíva nesprávny postup súdu, ktorý možno podradiť pod tento odvolací dôvod.

23. Žalovaná, rovnako, vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., neuvádza, aké dôkazy súd nevykonal, ktoré navrhla vykonať potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

24. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza aj zo správneho právneho posúdenia veci, preto ani tieto odvolacie dôvody nie sú dané.

25. Súd správne ustálil, vychádzajúc z § 517 ods. 1,2 C.s.p. a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995, že žalovaná sa ocitla v omeškaní s plnením a to za obdobie od 13.12.2012 (faktúra ktorá bola vystavená žalobcom dňa 14.9.2012 a bola splatná 28.9.2012, preto bola v omeškaní dňa 29.9.2012 až ku dňu jej úhrady, t.j. do 31.7.2014, kedy žalovaná plnila aj zostatkovú časť neuhradenej faktúry v rozsahu 391,57 eur, avšak žiadala priznať úroky z omeškania od 13.12.2012).

26. Námietky žalovanej, že samotný nárok žalobcu na zaplatenie 391,57 eur je toho času predmetom civilného konania pred Okresným súdom Košice-okolie pod sp.zn. 11C 318/2012 a taktiež aj trestného konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach ako náhrada škody je potrebné uviesť, že predmetom tohto konania nebola náhrada škody ale zaplatenie žalovanej sumy z titulu neuhradenej faktúry v rozsahu 391,57 eur istiny s prísl. Odvolací súd, o. i., z uznesenia Krajského súdu v Košiciach 8To 117/2017 z 15.1.2018 zistil, že odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora a poškodenej. Predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok Okresného súdu Košice

- okolie 3T/148/2015 z 11.1.2017, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1 Trest. zák. (obžalovaný bol konateľ spoločnosti ACS Sedlák s.r.o. so sídlom Seňa 620) v prejednávanej spore žalobca , v ktorom trestnom konaní poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Proti tomuto rozsudku Okresného súdu Košice-okolie 3T/148/2015 z 11.1.2017 podali odvolanie prokurátor ako aj poškodená (žalovaná), ktoré odvolanie prokurátora a poškodenej boli zamietnuté. V odôvodnení rozhodnutia v trestnom konaní - okresného súdu bol vyslovený názor, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, že obžalovaný konal s úmyslom uplatniť si zádržné právo voči dlžníkovi a jeho konanie tak nevykazovalo subjektívnu stránku žalovaného prečinu hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1 Trest. zák. vo forme úmyslu podľa § 15 Trestného zákona.

27. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok vo výroku II. ako vecne správny potvrdiť.

28. Rozhodnutie o trovách konania vo výroku III odvolací súd zmenil podľa § 388 ods. 1 C.s.p. lebo neboli splnené na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie, lebo súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ žalovanej uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 100% trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania opomenul uplatniť aj § 257 C.s.p. - dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy výnimočne súd neprizná náhradu trov konania úspešnej strane , ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

29. Na strane žalovanej existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré je súd povinný prihliadať pri svojom rozhodovaní o trovách konania. Je potrebné vziať do úvahy majetkové pomery žalovanej, ktoré čiastočne - v rozsahu 50% odôvodňujú použitie cit. ust. z dôvodu, že jediným príjmom žalovanej je vdovský dôchodok vo výške 389,-eur, z ktorého uhrádza platby nájomného, stravy, ošatenia, hygienických potrieb, výdavky na lieky, ako aj ďalšie bežné náklady, že nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, ani nehnuteľností, okrem domu, v ktorom býva. Nepriznaním náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100% jeho majetková sféra nebude dotknutá.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p..

31. Žalobca bol aj v odvolacom konaní úspešný, avšak jeho vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by pred súdom prvej inštancie už neuviedol, preto jeho vyjadrenie k odvolaniu nemožno považovať za účelné trovy odvolacieho konania a žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná.

32. Výsledok hlasovania- pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).